



Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

20 päivänä tammikuuta 2022 *

Sisällys

Asiaa koskevat oikeussäännöt	3
Maailman kauppajärjestön oikeus	3
Perusasetus	4
Oikeudenkäynnin tausta	7
Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio	7
Asianosaisten vaatimukset	9
Muutoksenhaku	10
Alustavat huomautukset	10
Ensimmäinen, toinen ja kolmas valitusperuste	11
Asianosaisten lausumat	11
– Ensimmäinen valitusperuste, joka koskee sitä, että unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti katsonut, että komissiolla oli velvollisuus analysoida alihinnoittelua markkinasegmentittain	11
– Toinen valitusperuste, joka koskee sitä, että unionin yleinen tuomioistuin on katsonut virheellisesti, että tuotevalvontakoodimenetelmä ei ollut soveltuva markkinoiden segmentoitumisen huomioon ottamiseksi	14
– Kolmas valitusperuste, joka koskee perusteluvelvollisuuden virheellistä tulkintaa ja selvitysaineiston ottamista huomioon vääristyneellä tavalla	14
Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta	16
– Alustavat huomautukset	16

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

– Kolmas valitusperuste	18
– Ensimmäinen ja toinen valitusperuste	20
Neljäs valitusperuste	22
Asianosaisten lausumat	23
Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta	24
– Oikeudellinen virhe, jonka unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt todetessaan, että komission oli perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyn polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin unionin tuotannonalan hintoihin aiheuttamien vaikutusten arvioinnissa otettava huomioon kaikki kyseisen tuotannonalan myymät kyseessä olevan tuotteen tyypit	25
– Oikeudellinen virhe, jonka unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt todetessaan, että komission oli perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyn polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin unionin tuotannonalan hintoihin kohdistuvien vaikutusten analyysin yhteydessä tutkittava, missä määrin kysymyksessä olevan tuotteen 17 tyypin hinnat ovat saattaneet vaikuttaa otokseen valittujen unionin tuottajien hintojen laskuun	28
Asian käsittelyn vaiheet unionin yleisessä tuomioistuimessa	30
Oikeudenkäyntikulut	30
Muutoksenhaku – Polkumyynti – Täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/804 – Kiinasta peräisin olevien tiettyjen saumattomien putkien tuonti – Lopullinen polkumyyntitulli – Asetus (EU) 2016/1036 – 3 artiklan 2, 3 ja 6 kohta sekä 17 artikla – Vahingon määrittäminen – Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksen tutkiminen samankaltaisten unionin markkinoilla myytävien tuotteiden hintoihin – Alihinnoittelua koskeva analyysi – Tuotevalvontakoodin menetelmän soveltaminen – Euroopan komission velvollisuus ottaa huomioon kysymyksessä olevaa tuotetta koskevat markkinasegmentit sekä otokseen sisältyvien Euroopan unionin tuottajien samankaltaisten tuotteiden kokonaismyynti	

Asiassa C-891/19 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 4.12.2019,

Euroopan komissio, asiamiehinään aluksi T. Maxian Rusche ja N. Kuplewatzky, sittemmin T. Maxian Rusche ja A. Demeneix ja lopuksi T. Maxian Rusche ja K. Blanck,

valittajana,

ja jossa muina osapuolina ovat

Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd, kotipaikka Huangshi (Kiina), edustajinaan E. Vermulst ja J. Cornelis, advocaten,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

ArcelorMittal Tubular Products Roman SA, kotipaikka Roman (Romania),

Válcovny trub Chomutov a.s., kotipaikka Chomutov (Tšekki),

Vallourec Deutschland GmbH, kotipaikka Düsseldorf (Saksa),

edustajanaan G. Berrisch, Rechtsanwalt,

väliintulijoina ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: toisen jaoston puheenjohtaja A. Prechal (esittelevä tuomari), joka hoitaa kolmannen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit J. Passer, F. Biltgen, L. S. Rossi ja N. Wahl,

julkisasiamies: G. Pitruzzella,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 1.7.2021 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Euroopan komissio vaatii valituksessaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 24.9.2019 antaman tuomion Hubei Xinyegang Special Tube v. komissio (T-500/17, ei julkaistu, EU:T:2019:691; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla kumottiin lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen raudasta (muusta kuin valuraudasta) tai teräksestä (muusta kuin ruostumattomasta teräksestä) valmistettujen poikkileikkaukseltaan ympyrän muotoisten ja ulkoläpimitaltaan yli 406,4 mm:n suuruisten saumattomien putkien tuonnissa 11.5.2017 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/804 (EUVL 2017, L 121, s. 3; jäljempänä riidanalainen asetus) siltä osin kuin tämä asetus koskee Hubei Xinyegang Special Tube Co. Ltd:n (jäljempänä Hubei) valmistamia tuotteita.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Maailman kauppajärjestön oikeus

- 2 Euroopan unionin neuvosto hyväksyi Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986–1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa 22.12.1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY

(EYVL 1994, L 336, s. 1) Marrakeshissa 15.4.1994 allekirjoitetun Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamissopimuksen sekä tämän sopimuksen liitteissä 1–3 olevat sopimukset, joihin kuuluu tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VI artiklan soveltamisesta tehty sopimus (EYVL 1994, L 336, s. 103; jäljempänä polkumyynnin vastainen sopimus).

- 3 Polkumyynnin vastaisen sopimuksen 3 artiklassa, jonka otsikko on ”Vahingon toteaminen”, määrätään seuraavaa:

”3.1 [Tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) 1994] VI artiklan tarkoittamassa mielessä on vahingon toteamisen perustuttava selkeään näyttöön ja siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu sekä a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä ja polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksesta vastaavien tuotteiden hintoihin kotimaan markkinoilla, että b) tämän tuonnin seurausvaikutuksista tällaisten tuotteiden kotimaisiin valmistajiin.

3.2 – – Tutkiessaan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta hintoihin tutkintaviranomaisten on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuva tuonti merkittävästi alentanut hintoja verrattuna vastaavan tuotteen hintoihin tuojajäsenen alueella, tai onko sellaisen tuonnin vaikutuksesta muutoin ilmennyt huomattavaa hintojen laskua tai onko tämä tuonti muuten huomattavassa määrin estänyt sellaisia hinnankorotuksia, jotka muuten olisi tehty. Yksi tai useampi näistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva.

– –

3.5 Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin on todistettavasti polkumyynnin vaikutuksesta, kuten 2 ja 4 kohdassa määrätään, aiheutettava vahinkoa tämän sopimuksen tarkoittamassa mielessä. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja kotimaiselle tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välisen syy-yhteyden osoittamisen on perustuttava kaikkien olennaisten todistusaineistojen tutkimiseen viranomaisten puolesta. Viranomaisten on polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi tutkittava kaikki muut tunnetut tekijät, jotka aiheuttavat samaan aikaan vahinkoa kotimaiselle tuotannonalalle, eikä näiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa tule lukea polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin syyksi. – –

– –”

Perusasetus

- 4 Polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojausasetuksesta 8.6.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 (EUVL 2016, L 176, s. 21; jäljempänä perusasetus) kolmannessa perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”– – polkumyyntisopimuksen sääntöjen asianmukaisen ja avoimen soveltamisen varmistamiseksi unionin lainsäädäntö olisi mahdollisimman hyvin saatettava kyseisen sopimuksen mukaiseksi.”

- 5 Perusasetuksen 1 artiklassa, jonka otsikko on ”Periaatteet”, säädetään seuraavaa:

”1. Polkumyyntitulli voidaan asettaa polkumyynnillä tuodulle tuotteelle, jos tuotteen luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen unionissa aiheuttaa vahinkoa.

2. Tuotetta pidetään polkumyynnillä tuotuna, jos sen vientihinta unioniin on alempi kuin tavanomaisessa kaupankäynnissä käytettävä samankaltaisen tuotteen vertailukelpoinen hinta viejämaassa.

--

4. Tässä asetuksessa ilmaisu 'samankaltainen tuote' tarkoittaa tuotetta, joka on identtinen, toisin sanoen kaikissa suhteissa samanlainen kuin kysymyksessä oleva tuote, tai sellaisen tuotteen puuttuessa muuta tuotetta, joka, vaikka se ei ole kaikissa suhteissa samanlainen, muistuttaa ominaispiirteiltään kyseistä tuotetta."

6 Saman asetuksen 2 artiklassa, jonka otsikko on "Polkumyynnin määrittely", säädetään seuraavaa:

"--

D. Polkumyyntimarginaali

11. Jollei tasapuolista vertailua koskevista säännöksistä muuta johdu, polkumyyntimarginaalien olemassaolo tutkimusajanjakson aikana määritetään tavallisesti normaaliarvon painotetun keskiarvon ja kaiken unioniin suuntautuvan viennin hintojen painotetun keskiarvon välisellä vertailulla tai yksittäisten normaaliarvojen ja unioniin suuntautuvan viennin yksittäisten hintojen välisellä vertailulla kunkin liiketapahtuman osalta. Painotettuun keskiarvoon perustuva normaaliarvo voidaan kuitenkin verrata unioniin suuntautuvien yksittäisten vientitapahtumien hintoihin, jos vientihintojen rakenteessa on eri ostajien, alueiden tai ajanjaksojen välillä huomattavia eroja ja jos harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei käy ilmi tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä määritettyjen menetelmien avulla. Tässä kohdassa ei suljeta pois mahdollisuutta käyttää otoksia 17 artiklan mukaisesti.

--"

7 Perusasetuksen 3 artiklassa, jonka otsikko on "Vahingon määrittely", säädetään seuraavaa:

"1. Tässä asetuksessa käsitteellä 'vahinko' tarkoitetaan, jollei toisin ilmoiteta, unionin tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa, unionin tuotannonalaan kohdistuvaa merkittävän vahingon uhkaa tai merkittävää viivästystä unionin tuotannonalan perustamisessa, ja sitä tulkitaan tämän artiklan mukaisesti.

2. Vahingon määrittelyn on perustuttava selkeään näyttöön, ja siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu:

a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä ja tämän tuonnin vaikutuksesta samankaltaisten tuotteiden hintoihin unionin markkinoilla; ja

b) tämän tuonnin seurausvaikutuksista unionin tuotannonalaan.

3. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrän osalta on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuva tuonti lisääntynyt merkittävästi joko absoluuttisesti tai suhteessa unionin tuotantoon tai kulutukseen. Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta hintoihin on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin osalta esiintynyt huomattavaa alihinnoittelua suhteessa unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen hintaan tai onko

tällaisen tuonnin vaikutuksesta muutoin ilmennyt merkittävää hintojen alenemista tai onko tuonti huomattavassa määrin estänyt sellaisia hinnankorotuksia, jotka muuten olisi tehty. Yksi tai useampi kyseisistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva.

– –

5. Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta kyseessä olevaan unionin tuotannonalaan on otettava huomioon kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen tuotannonalan tilanteeseen – –.

6. On näytettävä 2 kohtaan liittyvien olennaisten todisteiden avulla, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti aiheuttaa vahinkoa tässä asetuksessa tarkoitettussa merkityksessä. Erityisesti kyseessä on sen näyttäminen, että 3 kohdassa tarkoitetuilla määrillä ja/tai hinnoilla on unionin tuotannonalaan vaikutusta 5 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä ja että tämä vaikutus on sellaista, että sitä voidaan pitää merkittävänä.

7. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi on tutkittava muut tiedossa olevat tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa unionin tuotannonalalle, eikä kyseisten tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa saa pitää polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana 6 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä. – –

8. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta on arvioitava suhteessa samankaltaisen tuotteen unionin tuotannonalan tuotantoon silloin, kun käytettävissä olevat tiedot mahdollistavat tämän tuotannon erillisen tunnistamisen esimerkiksi tuotantomenetelmien, myynnin ja voittojen perusteella. – –

– –”

- 8 Kyseisen asetuksen 4 artiklassa, jonka otsikko on ”Unionin tuotannonalan määritelmä”, säädetään seuraavaa:

”1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan ’unionin tuotannonalalla’ samankaltais[t]en tuotteiden tuottajia unionissa kokonaisuutena tai niitä tuottajia, joiden yhteinen tuotanto muodostaa 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä pääosan kyseisten tuotteiden koko unionin tuotannosta, paitsi että:

– –

4. Tähän artiklaan sovelletaan 3 artiklan 8 kohdan säännöksiä.”

- 9 Perusasetuksen 17 artiklassa, jonka otsikko on ”Otos” säädetään seuraavaa:

”1. Jos valituksen tekijöiden, viejien tai tuojien, tuotetyyppien tai liiketapahtumien määrä on huomattava, tutkimus voidaan rajata kohtuulliseen määrään osapuolia, tuotteita tai liiketapahtumia käyttämällä tilastollisesti edustavia otoksia valinnan tekemisen ajankohtana käytettävissä olevien tietojen perusteella tai tuotannon, myynnin ja viennin suurimpaan edustavaan määrään, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, ottaen huomioon käytettävissä oleva aika.

2. Osapuolten, tuotetyyppien tai liiketapahtumien lopullinen valinta, joka on suoritettu otosta koskevien yleisten säännösten mukaisesti, kuuluu komissiolle, mutta otoksen valinnassa on ensisijaisesti kuultava osapuolia, joita asia koskee, tai otettava huomioon niiden suostumus sillä edellytyksellä, että osapuolet ilmoittautuvat ja toimittavat riittävät tiedot kolmen tutkimuksen vireillepanoa seuraavan viikon kuluessa, jotta voitaisiin valita edustava otos.

– –”

Oikeudenkäynnin tausta

- 10 Oikeudenkäynnin tausta on esitetty valituksenalaisen tuomion 1–7 kohdassa, ja se voidaan tätä tuomiota varten tiivistää seuraavasti.
- 11 Komissio aloitti 13.2.2016 kantelun johdosta Kiinasta peräisin olevien tiettyjen raudasta (muusta kuin valuraudasta) tai teräksestä (muusta kuin ruostumattomasta teräksestä) valmistettujen poikkileikkaukseltaan ympyrän muotoisten ja ulkoläpimitaltaan yli 406,4 mm:n suuruisten saumattomien putkien (jäljempänä kysymyksessä oleva tuote) tuontia koskevan polkumyyntitutkimuksen.
- 12 Tutkimuksen aikana Hubei, joka on Kiinaan sijoittautunut yhtiö ja joka tuottaa ja vie unioniin saumattomia putkia, valittiin kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien otokseen perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti.
- 13 Komissio antoi 11.11.2016 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen raudasta (muusta kuin valuraudasta) tai teräksestä (muusta kuin ruostumattomasta teräksestä) valmistettujen poikkileikkaukseltaan ympyrän muotoisten ja ulkoläpimitaltaan yli 406,4 mm:n suuruisten saumattomien putkien tuonnissa asetuksen (EU) 2016/1977 (EUVL 2016, L 305, s. 1).
- 14 Komissio antoi 11.5.2017 riidanalaisen asetuksen, jonka 1 artiklassa säädetään lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta kaikille kysymyksessä olevan tuotteen vientiä harjoittaville kiinalaisille tuottajille. Hubein valmistamien ja viemien tuotteiden polkumyyntitulliksi vahvistettiin 54,9 prosenttia.

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

- 15 Hubei vaati unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 7.8.2017 toimittamallaan kannekirjelmällä riidanalaisen asetuksen kumoamista.
- 16 Unionin yleisen tuomioistuimen seitsemännen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 24.1.2018 antamallaan määräyksellä ArcelorMittal Tubular Products Roman SA:n, Válcovny trub Chomutov a.s:n ja Vallourec Deutschland GmbH:n (jäljempänä ArcelorMittal ym.) väliintulijoiksi tukemaan komission vaatimuksia.
- 17 Kanteensa tueksi Hubei vetosi neljään kanneperusteeseen. Ensimmäinen kanneperuste koski perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan ja polkumyyntin vastaisen sopimuksen 3 artiklan 3.1 ja 3.2 kohdan rikkomista. Toinen kanneperuste koski kyseisen asetuksen 3 artiklan 6 kohdan ja kyseisen sopimuksen 3 artiklan 3.5 kohdan rikkomista. Kolmas kanneperuste koski ilmeistä arviointivirhettä perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdassa tarkoitetun syy-yhteyden toteamisessa.

Neljäs kanneperuste koski ”huolellisuusvelvoitteen ja hyvän hallinnon periaatteen” laiminlyöntiä. Unionin yleinen tuomioistuin tutki ainoastaan ensimmäisen ja toisen kanneperusteen, joten niillä on merkitystä tämän oikeudenkäynnin kannalta.

- 18 Hubei väitti ensimmäisen kanneperusteensa ensimmäisessä osassa, että komissio teki oikeudellisen virheen, kun se arvioi vahingon määrityksen yhteydessä alihinnoittelua tutkimusajanjakson eli vuoden 2015 perusteella. Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi tämän ensimmäisen osan valituksenalaisen tuomion 48–52 kohdassa, joita nyt käsiteltävä valitus ei koske.
- 19 Sitä vastoin unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi Hubein esittämän ensimmäisen kanneperusteen toisen osan, joka koski menetelmää, jota komissio käytti vahingon määrittämiseksi vertaillakseen polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hintojen ja unionin tuotannonalan myymien tuotteiden hintoja alihinnoittelua koskevassa analyysissä.
- 20 Unionin yleinen tuomioistuin totesi tästä yhtäältä lähinnä valituksenalaisen tuomion 59–67 kohdassa, että vaikka komissio oli todennut kolme kysymyksessä olevaa tuotetta koskevaa markkinasegmenttiä, joista ensimmäinen liittyi öljy- ja kaasusektoriin, toinen rakentamiseen ja kolmas sähköntuotantoon, se ei ollut ottanut huomioon tätä segmentoitumista alihinnoittelua koskevassa arvioinnissaan eikä yleisemmin tutkiessaan polkumyynnin kohteena olevien tuontien vaikutusta samankaltaisten tuotteiden hintoihin unionin markkinoilla. Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin katsoi, ettei komissio ollut perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan vastaisesti perustanut analyysinsä kaikkiin tapauksen merkityksellisiin tietoihin.
- 21 Tämän johtopäätöksen tueksi unionin yleinen tuomioistuin viittasi erityisesti Maailman kauppajärjestön (WTO) riitojenratkaisuelimen perustaman valituselimen raporttiin asiassa ”Kiina – Polkumyyntitullien määrääminen Japanista peräisin oleville ruostumattomasta teräksestä valmistetuille saumattomille putkille ”HP-SSST”” (WT/DS 454/AB/R ja WT/DS 460/AB/R, jäljempänä valituselimen HP-SSST-raportti) ja 28.10.2004 antamaansa tuomioon Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto (T-35/01, EU:T:2004:317).
- 22 Toisaalta unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 68–75 kohdassa lähinnä, että koska komissio ei ottanut alihinnoittelua analysoidessaan huomioon tiettyä määrää otokseen valittujen unionin tuottajien valmistamaa kysymyksessä olevaa tuotetta eli 66:sta tuotetypistä 17:ää tuotetyyppiä, joista käytetään nimitystä ”tuotevalvontakoodit”, jotka edustivat 8:aa prosenttia kyseisten tuottajien myyntimääristä, ja joita otokseen valitut kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät vieneet, se ei ottanut huomioon tapauksen merkityksellisiä tietoja kokonaisuudessaan perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan vastaisesti.
- 23 Lopuksi unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 77–79 kohdassa, että komission asiakirja-aineistoon istunnon jälkeen liittämät seikat eivät voineet horjuttaa sen päätelmiä.
- 24 Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi valituksenalaisen tuomion 82–89 kohdassa myös Hubein esittämän toisen kanneperusteen ja totesi lähinnä, että koska se ensimmäistä kanneperustetta analysoidessaan oli todennut, ettei komissio ollut ottanut huomioon kaikkia merkityksellisiä seikkoja määrittäessään alihinnoittelua ja tuonnin vaikutusta samankaltaisten tuotteiden hintoihin unionin markkinoilla, oli katsottava, että komission päätelmä perusasetuksen

3 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun syy-yhteyden olemassaolosta perustui tämän vuoksi puutteelliseen tosiseikastoon, joten komissio ei ollut syy-yhteyttä analysoidessaan ottanut huomioon kaikkia tapauksen merkityksellisiä seikkoja.

- 25 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi ensimmäisen ja toisen kanneperusteen ja kumosi näin ollen riidanalaisen asetuksen Hubeita koskevin osin tutkimatta kahta muuta sen esittämää kanneperustetta.

Asianosaisten vaatimukset

- 26 Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin
- kumoaa valituksenalaisen tuomion
 - hylkää ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen ensimmäisen ja toisen kanneperusteen oikeudellisesti perusteettomina
 - palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen muiden kanneperusteiden tutkimiseksi ja
 - määrää, että valituksesta ja asian käsittelystä ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.
- 27 Hubei vaatii, että unionin tuomioistuin
- hylkää valituksen
 - toissijaisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen kolmannen ja neljännen kanneperusteen uudelleen tutkimista varten ja
 - velvoittaa komission korvaamaan valituksesta ja asian käsittelystä ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 28 ArcelorMittal ym. vaativat, että unionin tuomioistuin
- kumoaa valituksenalaisen tuomion
 - hylkää ensimmäisen ja toisen kanneperusteen perusteettomina
 - palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen kolmannen ja neljännen kanneperusteen uudelleen tutkimista varten.
 - velvoittaa Hubein korvaamaan valituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja
 - määrää, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin muilta osin.

Muutoksenhaku

- 29 Komissio esittää valituksensa tueksi kuusi valitusperustetta, joista ensimmäinen koskee sitä, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi virheellisesti, että komission oli suoritettava alihinnoittelua koskeva analyysi markkinasegmentittain, toinen sitä, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi virheellisesti, ettei tuotevalvontakoodimenetelmä ollut asianmukainen markkinoiden segmentoitumisen huomioon ottamiseksi, kolmas sitä, että unionin yleinen tuomioistuin oli tulkinnut virheellisesti perusteluvollisuutta ja ottanut todisteet huomioon vääristyneellä tavalla, neljäs sitä, että perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohtaa oli tulkittu väärin, viides sitä, että kyseisen asetuksen 17 artiklaa oli rikottu, ja kuudes oikeudellista virhettä siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin on harjoittanut liian intensiivistä tuomioistuinvalvontaa analysoidessaan alihinnoittelua koskevaa komission tekemää analyysiä.

Alustavat huomautukset

- 30 Aluksi on todettava ensinnäkin, että kyseisen asetuksen johdanto-osan kolmannelta perustelukappaleesta ilmenee, että polkumyynnin vastaisen sopimuksen sääntöjen asianmukaisen ja avoimen soveltamisen varmistamiseksi kyseisen asetuksen tavoitteena on erityisesti unionin lainsäädännön saattaminen mahdollisimman hyvin kyseisen sopimuksen mukaiseksi. Kuten unionin yleinen tuomioistuin korosti valituksenalaisen tuomion 54 kohdassa, jota komissio ei ole valituksessaan arvostellut, perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan säännökset ovat olennaisilta osiltaan samat kuin kyseisen sopimuksen 3 artiklan 3.1 ja 3.2 kohdan määräykset, joita on erityisesti tulkittu valituselimen HP-SSST-raportissa.
- 31 Tältä osin on muistutettava, että unionin tekemien kansainvälisten sopimusten ensisijaisuus unionin johdetun oikeuden teksteihin nähden edellyttää, että viimeksi mainittuja on mahdollisuuksien mukaan tulkittava näiden sopimusten mukaisesti. (ks. mm. tuomio 10.11.2011, X ja X BV, C-319/10 ja C-320/10, ei julkaistu, EU:C:2011:720, 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 32 Unionin tuomioistuin on lisäksi jo todennut, että sopimusvelvoitteiden noudattamista koskeva yleinen kansainvälisen oikeuden periaate (*pacta sunt servanda*), joka on vahvistettu 23.5.1969 tehdyn valtiosopimusoikeutta koskevan Wienin yleissopimuksen 26 artiklassa (Yhdistyneiden kansakuntien sopimuskokoelma, nide 1155, s. 331), edellyttää, että unionin tuomioistuinten on polkumyynnin vastaisen sopimuksen tulkinnassa ja soveltamisessa otettava huomioon WTO:n riitojenratkaisuelimen kyseisen sopimuksen eri määräyksistä esittämä tulkinta (ks. analogisesti tuomio 6.10.2020, komissio v. Unkari (Korkeakouluopetus), C-66/18, EU:C:2020:792, 92 kohta).
- 33 Unionin tuomioistuin on siten jo viitannut WTO:n paneelin tai valituselimen raportteihin tukeakseen tulkintaansa WTO:n perustamissopimuksen liitteenä olevien sopimusten tietyistä määräyksistä (ks. mm. tuomio 10.11.2011, X ja X BV, C-319/10 ja C-320/10, ei julkaistu, EU:C:2011:720, oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 34 Kuten muun muassa valituksenalaisen tuomion 53 ja 54 kohdasta ilmenee, unionin yleinen tuomioistuin katsoi näin ollen perustellusti, ettei mikään estänyt nyt käsiteltävässä tapauksessa sitä viittaamasta valituselimen HP-SSST-raporttiin polkumyynnin vastaisen sopimuksen 3 artiklan 3.1 ja 3.2 kohdan tulkinnasta perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan ja 3 kohdan olennaisilta osin samanlaisten säännösten tulkitsemiseksi.

- 35 Toiseksi on muistutettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisen kauppapolitiikan ja aivan erityisesti kaupallisten suojatoimenpiteiden alalla unionin toimielimillä on laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset ja poliittiset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia (tuomio 18.10.2018, Gul Ahmed Textile Mills v. neuvosto, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 63 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 36 Myös vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tämä laaja harkintavalta koskee erityisesti unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon olemassaolon määrittämistä polkumyynnin vastaisessa menettelyssä. Tällaista arviointia koskevassa tuomioistuinvalvonnassa on näin ollen rajoitettava tarkistamaan, että menettelysääntöjä on noudatettu, että arvioinnin perustaksi hyväksytyt tosiseikat ovat aineellisesti paikkansapitäviä, että näitä tosiseikkoja arvioitaessa ei ole tehty ilmeistä virhettä ja että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin. Näin on etenkin silloin, kun polkumyyntitutkimuksessa määritetään niitä tekijöitä, jotka aiheuttavat vahinkoa unionin tuotannonalalle (tuomio 10.9.2015, Bricmate, C-569/13, EU:C:2015:572, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 37 Unionin tuomioistuin on myös toistuvasti todennut, että unionin yleisen tuomioistuimen harjoittama valvonta, joka koskee todisteita, joihin unionin toimielimet perustavat toteamuksensa, ei merkitse tosiseikkojen uutta arviointia, jolla korvataan kyseisten toimielinten tekemä arviointi. Tällä valvonnalla ei loukata kyseisten toimielinten laajaa harkintavaltaa kauppapolitiikan alalla, vaan siinä rajoitutaan toteamaan, tukevatko nämä todisteet toimielinten tekemiä päätelmiä. Unionin yleisen tuomioistuimen on näin ollen paitsi tutkittava esitettyjen todisteiden aineellinen paikkansapitävyys, luotettavuus ja johdonmukaisuus myös tarkistettava, sisältävätkö nämä todisteet kaikki ne merkitykselliset seikat, jotka on otettava huomioon monitahoisen tilanteen arvioinnissa, ja voivatko kyseiset todisteet tukea niistä tehtyjä päätelmiä (tuomio 10.7.2019, Caviro Distillerie ym. v. komissio, C-345/18 P, ei julkaistu, EU:C:2019:589, 16 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

Ensimmäinen, toinen ja kolmas valitusperuste

- 38 Ensimmäisellä, toisella ja kolmannella valitusperusteellaan komissio riitauttaa ArcelorMittal ym.:iden tukemana valituksenalaisen tuomion 59–67 kohdan, joissa unionin yleinen tuomioistuin on todennut lähinnä, että koska komissio ei ottanut huomioon kysymyksessä olevan tuotteen markkinoiden segmentoitumista alihinnoittelua koskevassa analyysissään ja yleisemmin polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta samankaltaisten tuotteiden hintoihin unionin markkinoilla, se ei perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan vastaisesti ottanut huomioon kaikkia tapauksen merkityksellisiä seikkoja.

Asianosaisten lausumat

– *Ensimmäinen valitusperuste, joka koskee sitä, että unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti katsonut, että komissiolla oli velvollisuus analysoida alihinnoittelua markkinasegmentittäin*

- 39 Ensimmäisen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa komissio moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on rikkonut perusasetuksen 1 artiklan 2 ja 4 kohtaa, 3 artiklan 2, 3 ja 8 kohtaa sekä 4 artiklaa katsoessaan, että komission oli tutkittava erikseen alihinnoittelua kunkin kysymyksessä olevan tuotteen markkinasegmentin osalta.

- 40 Näistä säännöksistä ilmenee komission mukaan, että riittää, että komissio arvioi alihinnoittelua perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun ”samankaltaisen tuotteen” tasolla tutkimalla sen vaikutusta kyseisen asetuksen 4 artiklassa tarkoitettuun ”unionin tuotannonalaan”.
- 41 Mikään kyseisissä säännöksissä ei sitä vastoin komission mukaan osoita, että sen olisi analysoitava erikseen alihinnoittelu kunkin kysymyksessä olevan tuotteen markkinasegmentin osalta.
- 42 Asettamalla tällaisen velvollisuuden unionin yleinen tuomioistuin on vaatinut alihinnoittelun arviointia, joka perustuu unionin kilpailuoikeudelle ominaiseen merkityksellisten tuotemarkkinoiden käsitteeseen. Tämä käsite on kuitenkin hyvin erilainen kuin unionin lainsäätäjän polkumyyntilainsäädännössä erityisesti alihinnoittelua koskevassa analyysissä käyttämä ”samankaltaisen tuotteen” käsite.
- 43 Ensimmäisen valitusperusteensa toisessa osassa komissio moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on virheellisesti perustanut vaatimuksen alihinnoittelua koskevasta erillisestä analyysistä kullekin markkinasegmentille yksinomaan kahteen ennakkotapaukseen eli valituselimen HP-SSST-raporttiin ja 28.10.2004 annettuun tuomioon Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto (T-35/01, EU:T:2004:317).
- 44 Unionin yleinen tuomioistuin on siten ottanut komission mukaan vääristyneellä tavalla huomioon näiden ennakkotapausten taustalla olevat tosiseikat, jotka poikkeavat täysin nyt käsiteltävän tapauksen taustalla olevista tosiseikoista.
- 45 Yhtäältä näissä kahdessa ennakkotapauksessa kyseessä olleissa tilanteissa ei nimittäin ole todettu samankaltaisen tuotteen tasolla alihinnoittelua, kun taas komissio on riidanalaisessa asetuksessa todennut alihinnoittelun tällä tasolla.
- 46 Toisaalta toisin kuin tilanteessa, josta oli kyse valituselimen HP-SSST-raportissa, jossa polkumyynnillä tapahtunut tuonti ja sisäinen myynti olivat keskittyneet eri markkinasegmenteille, komissio totesi riidanalaisessa asetuksessa, että sisäinen myynti ja polkumyynnillä tapahtuva tuonti keskittyivät samoille markkinasegmenteille ja samankaltaisille tasoille.
- 47 Ensimmäisen valitusperusteensa kolmannessa osassa komissio moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on tulkinnut virheellisesti riidanalaista asetusta tai toissijaisesti luonnehtinut tosiseikkoja oikeudellisesti virheellisesti, kun se on todennut valituksenalaisen tuomion 67 kohdassa, että kyseisen tuomion 59, 61, 62 ja 64 kohdassa todetut tosiseikat olivat poikkeuksellisia olosuhteita, jotka edellyttivät alihinnoittelua koskevaa analyysiä markkinasegmentittäin.
- 48 Hubei väittää aluksi, että valitus on tehoton, koska komissio riitauttaa valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin siinä edellytetään alihinnoittelua koskevaa analyysiä erikseen kunkin markkinasegmentin osalta. Unionin yleinen tuomioistuin ei nimittäin ole Hubein mukaan edellyttänyt tällaista analyysiä vaan on ainoastaan katsonut valituksenalaisen tuomion 45, 66 ja 67 kohdassa, että riidanalaisella asetuksella rikotaan perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohtaa, koska komissio ei ole sen käytettävissä olleiden tosiseikkojen perusteella ottanut huomioon kysymyksessä olevan tuotteen markkinoiden segmentoitumista alihinnoittelua koskevassa analyysissään. Lisäksi siltä osin kuin komissio kyseenalaistaa tiettyjen unionin yleisen tuomioistuimen tekemien tosiseikkoja koskevien toteamusten merkityksellisyyden vetoamalla selvitysaineiston huomioon ottamiseen vääristyneellä tavalla, sen väitteet on jätettävä tutkimatta.

- 49 Hubei väittää asiakysymyksestä, ettei ensimmäisen valitusperusteen ensimmäinen osa ole perusteltu. Kyseisen asetuksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja 4 artiklan 1 kohdassa olevasta viittauksesta ”samankaltaisiin tuotteisiin” nimittäin seuraa, että käsite ”samankaltainen tuote” voi kattaa useita tuotetyppejä ja näin ollen useita segmenttejä, mikä saa tukea unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä.
- 50 WTO:n riitojenratkaisuelimen perustama valituselin on lisäksi korostanut, että on tärkeää tutkia eri markkinasegmenttien olemassaoloa alihinnoittelua koskevassa analyysissä, ja valituksenalainen tuomio on näiden toteamusten mukainen.
- 51 Hubein mukaan on niin, että vaikka ei ole olemassa mitään velvollisuutta vahvistaa alihinnoittelua kunkin tuotetyypin tai markkinasegmentin osalta, komission on tutkittava kaikki merkitykselliset todisteet, mukaan lukien se, voiko eri markkinasegmenttien olemassaolo vaikuttaa kokonaisvaltaisesti polkumyyntituonnin hintoihin aiheuttamien vaikutusten analyysiin ja erityisesti alihinnoitteluun.
- 52 Hubei väittää ensimmäisen valitusperusteen toisesta osasta, että oikeudellinen perusta, johon unionin yleinen tuomioistuin on tukeutunut riidanalaisen asetuksen kumoamiseksi, on sen velvollisuuden laiminlyönti, joka komissiolle on asetettu perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa perustaa alihinnoittelua koskeva analyysinsä kaikkiin merkityksellisiin tietoihin, ja näin ollen selkeään näyttöön ja puolueettomaan tarkasteluun perustuvaa vahingon määrittystä koskevan velvollisuuden laiminlyönti.
- 53 Unionin yleinen tuomioistuin on Hubein mukaan perustellusti viitannut kahteen ennakkotapaukseen eli valituselimen HP-SSST-raporttiin ja 28.10.2004 annettuun tuomioon Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto (T-35/01, EU:T:2004:317), todetakseen, että kun on olemassa eri markkinasegmenttejä, joissa on huomattavia hintaeroja, on otettava huomioon tämän segmentoitumisen vaikutus alihinnoittelua koskevaan analyysiin.
- 54 Lisäksi useat komission näistä kahdesta ennakkotapauksesta esittämät väitteet ovat Hubein mukaan paikkansa pitämättömiä.
- 55 Komission väite, jonka mukaan nyt käsiteltävässä asiassa sekä Kiinasta peräisin oleva tuonti että unionin tuotannonalan myymät tuotteet keskittyivät samaan markkinasegmenttiin, ei Hubein mukaan sisälly riidanalaiseen asetukseen, kuten unionin yleinen tuomioistuin on asianmukaisesti todennut. Hubei on kuitenkin väittänyt hallinnollisesta menettelystä lähtien, että Kiinasta peräisin oleva tuonti keskittyi muuhun markkinasegmenttiin kuin siihen, johon unionin tuotannonalan valmistamat tuotteet keskittyivät.
- 56 Hubei väittää, että myös ensimmäisen valitusperusteen kolmas osa on hylättävä. Ne, joita asia koskee, eivät nimittäin yhtäältä käsitelleet kysymystä eri markkinasegmenttien olemassaolosta kysymyksessä olevan tuotteen määritelmän vaan vahingon ja syy-yhteyden yhteydessä. Toisaalta mukautuksesta, jonka komissio teki laskeakseen vahinkomarginaalin suurimman unionin tuottajien otokseen valitun yrityksen taloudellisen tilanteen ja kannattavuuden perusteella, mihin asetuksen 2016/1977 kahdeksannessa perustelukappaleessa viitataan, Hubei väittää, että näillä seikoilla on selvästi merkittävä vaikutus vahingon analyysiin.

– *Toinen valitusperuste, joka koskee sitä, että unionin yleinen tuomioistuin on katsonut virheellisesti, että tuotevalvontakoodimenetelmä ei ollut soveltuva markkinoiden segmentoitumisen huomioon ottamiseksi*

- 57 Toisella valitusperusteellaan komissio riitauttaa valituksenalaisen tuomion 60 ja 67 kohdan, joissa unionin yleinen tuomioistuin on lähinnä katsonut, ettei tuotevalvontakoodimenetelmä ollut soveltuva markkinoiden segmentoitumisen huomioon ottamiseksi. Näin tehdessään unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut virheellisesti riidanalaisen asetuksen 24 perustelukappaletta sekä komission hallinnollisessa menettelyssä ja unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämissä suullisissa ja kirjallisissa huomautuksissa esitettyjä selityksiä. Toissijaisesti komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut tältä osin esitetyn selvitysaineiston huomioon vääristyneellä tavalla.
- 58 Komissio väittää, että tuotevalvontakoodimenetelmä on yksityiskohtaisin analyysi, joka voidaan tehdä kysymyksessä olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen vertailemiseksi. Tämä menetelmä, jota unionin pääasialliset kauppakumppanit eivät sitä paitsi käytä, muodostuu paljon perusteellisemmasta analyysistä kuin samankaltaisen tuotteen markkinasegmenttien tasolla suoritettu. Tuotevalvontakoodien muodostuksessa otetaan nimittäin huomioon kysymyksessä olevan tuotteen kaikki ominaisuudet ja mahdollistetaan siten se, että komissio voi rinnastaa otokseen valitun kiinalaisen tuottajan valmistamat kaikki putket mahdollisimman vertailukelpoisen otokseen valitun unionin tuottajan valmistaman putken kanssa. Näin ollen tuotevalvontakoodien ensimmäinen luku viittaa yhteen kolmesta asianomaisesta markkinasegmentistä. Minkään perusteella ei voida päätellä, että komissio olisi tuotevalvontakoodien perusteella jättänyt ottamatta huomioon kysymyksessä olevan tuotteen tai markkinoiden tietyt ominaispiirteet, kuten hintavaihtelut. Tuotevalvontakoodimenetelmä takaa suunnittelunsa ja toimintansa kautta markkinasegmenttikohtaisen analyysin.
- 59 Hubei väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisessa tuomiossa todennut ainoastaan, että kun otetaan huomioon komission tiedossa olevat tosiseikat, tuotevalvontakoodimenetelmän soveltaminen oli sellaisenaan riittämätön markkinoiden segmentoitumisen huomioon ottamiseksi.
- 60 Komissio on tosin tämän menetelmän avulla voinut Hubein mukaan määrittää, oliko tiettyyn tuotevalvontakoodiin tai erityistuetetyyppiin kuuluva Kiinasta peräisin oleva tuonti tietyssä markkinasegmentissä alihinnoiteltu niihin myyntihintoihin nähden, joita otokseen valitut unionin tuottajat veloittivat saman tuotevalvontakoodin tai samaan markkinasegmenttiin kuuluvan tuotetyypin osalta. Kuten unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 67 kohdassa aivan oikein todennut, komissio ei kuitenkaan olisi voinut tämän saman menetelmän avulla vahvistaa tietyn segmentin polkumyynnituonnin vaikutusta unionin tuotannonalan muihin segmentteihin kuuluvien tuotteiden myyntihintoihin.

– *Kolmas valitusperuste, joka koskee perusteluvelvollisuuden virheellistä tulkintaa ja selvitysaineiston ottamista huomioon vääristyneellä tavalla*

- 61 Kolmannen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa, joka koskee SEUT 296 artiklassa määrätyn perusteluvelvollisuuden virheellistä tulkintaa, komissio moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on todennut valituksenalaisen tuomion 77–79 kohdassa, että tiettyä näyttöä, jonka komissio esitti istunnon jälkeen unionin yleisen tuomioistuimen pyynnöstä ja joka osoitti, että kysymyksessä olevan tuotteen kolmen markkinasegmentin osalta kyseessä oli alihinnoittelu ja että otokseen otettujen unionin tuottajien myynnit olivat keskittyneet polkumyynnillä

tapahtuvan tuonnin tavoin rakennussegmenttiin, ei voitu ottaa huomioon, koska se oli esitetty viivästyneesti unionin yleisessä tuomioistuimessa vireillä olleessa menettelyssä ja koski perusteluja, jotka eivät sisältyneet riidanalaiseen asetukseen.

- 62 Komissio väittää kolmannen valitusperusteensa toisessa osassa, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut vääristyneellä tavalla huomioon sen käytettävissä olleen selvitysaineiston katsoessaan valituksenalaisen tuomion 78 kohdassa, että markkinasegmenttikohtainen analyysi on tehty vasta jälkikäteen. Eri markkinasegmenttien erottaminen toisistaan on tarkoituksellisesti otettu huomioon tuotevalvontakoodimenetelmään perustuvassa arvioinnissa, jonka toimintatavan unionin yleinen tuomioistuin on sivuuttanut tai jättänyt huomiotta ja ottanut sen huomioon vääristyneellä tavalla.
- 63 Hubei väittää kolmannen valitusperusteen ensimmäisessä osassa, että komissio tukeutuu virheellisesti 10.9.2015 annettuun tuomioon Fliesen-Zentrum Deutschland (C-687/13, EU:C:2015:573) väittääkseen, että unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut virheellisesti SEUT 296 artiklassa määrättyä perusteluvollisuutta.
- 64 Kuten kyseisen tuomion 73 kohdasta ilmenee, kyseinen tuomio annettiin Hubein mukaan sellaisen erityistilanteen yhteydessä, jossa tuoja, joka ei ollut osallistunut hallinnolliseen menettelyyn, vetosi perusteluvollisuuden laiminlyöntiin niiden väitteiden osalta, joita se ei ollut itse esittänyt. Hubei väittää, että sen kanta on pohjimmiltaan erilainen, koska se on hallinnollisen menettelyn alusta lähtien väittänyt, että eri segmenteillä oli merkitystä alihinnoittelua koskevan analyysin kannalta.
- 65 Hubei väittää, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan toimielinten on kuitenkin esitettävä tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joilla on olennainen merkitys kyseessä olevan päätöksen systematiikan kannalta, ja toimen perustelujen on sisällyttävä itse toimeen.
- 66 Hubei väittää lopuksi, että on virheellistä väittää, että se tiesi hallinnollisen asiakirja-aineiston perusteella, että otokseen valittujen unionin tuottajien myynnit ja polkumyynnillä tapahtuva tuonti keskittyivät samaan segmenttiin eli rakentamiseen, ja että alihinnoittelu oli todettu kolmella segmentillä. Luottamuksellisuuteen liittyvistä syistä se ei nimittäin ollut saanut tutustua muiden kiinalaisten tuottajien hintojen alihinnoittelua koskeviin laskelmiin.
- 67 Hubei väittää kolmannen valitusperusteen toisesta osasta, että unionin yleinen tuomioistuin ei moittinut valituksenalaisen tuomion 78 kohdassa komissiota siitä, ettei se ollut soveltanut tuotevalvontakoodimenetelmää segmenttikohtaisesti, vaan siitä, ettei se ollut suorittanut segmenttikohtaista analyysiä. Unionin yleinen tuomioistuin on näin ollen sen mukaan moittinut komissiota siitä, että se on voinut tuotevalvontakoodimenetelmän avulla ainoastaan vahvistaa alihinnoittelun tietyllä segmentillä, mutta se ei ole voinut arvioida segmentissä todetun alihinnoittelun vaikutuksia unionin tuottajien jollakin toisella segmentillä laskuttamiin myyntihintoihin.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

– Alustavat huomautukset

- 68 Aluksi on täsmennettävä, mistä unionin yleinen tuomioistuin on tarkalleen ottaen moittinut komissiota valituksenalaisessa tuomiossa siltä osin kuin kyse on komission nyt käsiteltävässä tapauksessa tekemästä alihinnoittelua koskevasta analyysistä, koska asianosaiset ovat tältä osin eri mieltä kyseisen tuomion täsmällisestä sisällöstä.
- 69 Kuten myös julkisasiamies on lähinnä todennut ratkaisuehdotuksensa 59 kohdassa, valituksenalaisen tuomion 65–67 kohdasta ilmenee, että unionin yleinen tuomioistuin on myöntänyt, että komissio on alihinnoittelua analysoidessaan ottanut tiettyssä määrin huomioon kysymyksessä olevan tuotteen segmentoitumisen, koska se on soveltanut tuotevalvontakoodimenetelmää. Se on kuitenkin katsonut, että kun otetaan huomioon tapauksen tälle segmentoitumiselle ominaiset neljä tosiasiallista tekijää eli eri segmentteihin kuuluvien tuotteiden kysynnän keskinäisen korvattavuuden vaikeus, hintavaihtelu eri segmenttien välillä, unionin tuotannonalan otokseen valitun suurimman yrityksen keskittyminen öljy- ja kaasualaan ja otokseen valittujen kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien tuonnin keskittyminen rakennussegmentille, tämän menetelmän käyttäminen ei riittänyt markkinoiden segmentoitumisen asianmukaisella tavalla huomioon ottamiseksi polkupyynnillä tuonnin unionin tuotannonalan hintoihin kohdistuvien vaikutusten analysoimiseksi, eikä komissio siten ollut tehnyt analyysiään kaikkien tapauksen merkityksellisten tietojen perusteella.
- 70 Tarkemmin sanottuna unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 67 kohdassa moittinut komissiota siitä, että kun otetaan huomioon käsiteltävässä tapauksessa kyseessä olevalle segmentoitumiselle ominaiset neljä tosiseikkaa, se ei ollut ainakaan varmistanut alihinnoittelua koskevassa analyysissään, että unionin tuotannonalan hintojen lasku ei johtunut segmentistä, jolla Kiinasta peräisin oleva tuonti oli vähäistä tai jolla alihinnoittelun tasoa – jos sitä oli olemassa – ei voitu pitää perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla huomattavana.
- 71 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 60 kohdassa, unionin yleinen tuomioistuin on kyseisessä 67 kohdassa implisiittisesti mutta väistämättä katsonut, että jos näin olisi, tätä hintojen laskua unionin markkinoilla ei voitaisi pitää polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin seurauksena.
- 72 Seuraavaksi on todettava, että perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaan vahingon määrittämiseen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä ja sen vaikutuksesta tuotteiden hintoihin unionin markkinoilla ja sen seurausvaikutuksista unionin tuotannonalaan. Kyseisen asetuksen 3 artiklan 3 kohdassa säädetään, että tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta hintoihin on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin osalta esiintynyt huomattavaa alihinnoittelua suhteessa unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen hintaan.
- 73 Kuten unionin yleinen tuomioistuin on huomauttanut valituksenalaisen tuomion 33 kohdassa, perusasetuksessa ei edellytetä mitään erityistä menetelmää alihinnoittelun analysoimiseksi.
- 74 Kuten komissio korostaa, jo kyseisen asetuksen 3 artiklan 3 kohdan sanamuodostakin ilmenee kuitenkin, että mahdollisen alihinnoittelun määrittämiseksi käytettävää menetelmää on noudatettava periaatteessa kyseisen asetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuna samankaltaisen

tuotteen tasolla, vaikka samankaltainen tuote voikin – kuten nyt käsiteltävässä tapauksessa – muodostua erityyppisistä tuotteista, jotka kuuluvat useampaan markkinasegmenttiin (ks. vastaavasti tuomio 5.4.2017, Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener v. neuvosto, C-376/15 P et C-377/15 P, EU:C:2017:269, 58 ja 59 kohta).

- 75 Näin ollen perusasetuksessa ei lähtökohtaisesti aseteta komissiolle velvollisuutta suorittaa alihinnoittelua koskevaa analyysiä muulla kuin samankaltaisen tuotteen tasolla.
- 76 Tätä tulkintaa tukee valituselimen HP-SSST-raportin 5.180 kohta, jonka mukaan polkumyöntutkimuksesta vastaava viranomaisen ei ole velvollinen polkumyynnin vastaisen sopimuksen 3 artiklan 3.2 kohdan nojalla toteamaan alihinnoittelua kunkin tutkimuksen kohteena olevan tuotetyypin osalta tai samankaltaisen kotimaisen tuotteen koko tuotevalikoiman osalta.
- 77 Kuten samassa 5.180 kohdassa vahvistetaan, koska perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaan komission on kuitenkin ”puolueettomasti tarkasteltava” polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalan samankaltaisten tuotteiden hintoihin, tällä toimielimellä on velvollisuus ottaa huomioon alihinnoittelua koskevassa analyysissään kaikki merkityksellinen selkeä näyttö, mukaan lukien tarvittaessa kysymyksessä olevan tuotteen eri markkinasegmenttejä koskeva merkityksellinen selkeä näyttö.
- 78 Näin ollen alihinnoittelua koskevan analyysin puolueettomuuden varmistamiseksi komissio voi tietyissä olosuhteissa olla velvollinen tekemään tällaisen analyysin kyseessä olevan tuotteen markkinasegmenttien tasolla, vaikka kyseisellä toimielimellä tämän tuomion 36 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan oleva laaja harkintavalta määrittää muun muassa vahingon olemassaolo ulottuu, kuten julkisasiamieskin on todennut ratkaisuehdotuksensa 167 kohdassa, ainakin päätöksiin, jotka koskevat analyysimenetelmän valintaa, kerättäviä tietoja ja näyttöä, alihinnoittelumarginaalin määrittämisessä käytettävää laskentamenetelmää sekä kerättyjen tietojen tulkintaa ja arviointia.
- 79 Lopuksi on todettava, että näin on ensinnäkin 28.10.2004 annetussa tuomiossa Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto (T-35/01, EU:T:2004:317) kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jolle on ominaista se, että polkumyöntutkimuksen kohteena oleva tuonti oli pääosin keskittynyt yhteen kyseessä olevan tuotteen markkinasegmenttiin.
- 80 Kuten unionin yleinen tuomioistuin on lähinnä kyseisen tuomion 127 ja 129 kohdassa todennut, tällaisessa kyseessä olevan tuonnin erityisen ilmeisessä segmentoitumistilanteessa perusasetuksen 3 artikla ei ole esteenä sille, että unionin toimielimet arvioivat vahinkoa erikseen asianomaisen segmentin tasolla edellyttäen kuitenkin, että samankaltainen tuote kokonaisuudessaan otetaan asianmukaisesti huomioon.
- 81 Toiseksi on todettava, kuten myös julkisasiamies on lähinnä todennut ratkaisuehdotuksensa 77 kohdassa, että perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan tulkitsemiseksi valituselimen HP-SSST-raportista ilmenevät ohjeet voidaan tiivistää siten, että tietyssä tilanteessa, jossa sisäinen myynti ja polkumyynnillä tapahtunut tuonti ovat keskittyneet voimakkaasti eri markkinasegmentteihin, joille puolestaan hyvin huomattavat hintaerot ovat tunnusomaisia, komissiolle voi olla velvollisuus alihinnoittelun olemassaolon analyysin puolueettomuuden takaamiseksi ottaa huomioon kunkin tuotetyypin markkinaosuus ja nämä hintaerot, vaikka sillä onkin laajaa harkintavaltaa tämän analyysin suorittamistavassa.

- 82 Kuten kyseisen raportin 5.180 ja 5.181 kohdasta ilmenee, polkumyyntitutkimuksesta vastaava viranomais ei voi sivuuttaa näyttöä, jonka perusteella voidaan ajatella, ettei tällä tuonnilla ole ollut vaikutusta sisäisiin hintoihin tai sillä on ollut vain rajoitettu vaikutus, koska sillä on velvollisuus tutkia puolueettomasti polkumyyntillä tapahtuvan tuonnin vaikutus näihin hintoihin.
- 83 Ensimmäinen, toinen ja kolmas valitusperuste on tutkittava näiden seikkojen valossa aloittamalla kolmannen valitusperusteen tutkimisella, kun otetaan huomioon sen mahdollinen merkittävä vaikutus ensimmäiseen ja toiseen valitusperusteeseen.

– *Kolmas valitusperuste*

- 84 Kolmannella valitusperusteellaan komissio moittii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se on valituksenalaisen tuomion 77–79 kohdassa todennut, että tiettyjä kysymyksessä olevan tuotteen markkinoiden segmentoitumiseen liittyviä tosiseikkoja, jotka komissio esitti istunnon jälkeen, ei voitu ottaa huomioon.
- 85 Kuten julkisasiamies on myös todennut ratkaisuehdotuksensa 80 ja 81 kohdassa, asiakirja-aineistosta ilmenee, että unionin yleisessä tuomioistuimessa pidetyssä istunnossa käydyn keskustelun jälkeen komissio toimitti kyseisen tuomioistuimen esittämän pyynnön mukaisesti tuotevalvontakoodimenetelmän soveltamiseen perustuvia numerotietoja, joista ilmeni yhtäältä, että kyseessä olevalla kolmella segmentillä esiintyi lähes samalla tasolla polkumyyntin kohteena ollut tuontia ja unionin tuotannonalan myyntiä, että ne keskittyivät pääasiallisesti rakennussegmenttiin vastaavasti 75,1 prosentin ja 71,6 prosentin osuudella, että kumpikin niistä saavutti merkittävän tason öljy- ja kaasusegmentillä, vastaavasti 17,3 prosentin ja 15,3 prosentin osuudella ja että kumpikin niistä esiintyi vähäisemmässä mutta merkittävässä määrin sähköntuotantosegmentillä vastaavasti 7,4 prosentin ja 13,1 prosentin osuudella, ja toisaalta, että kaikilla kyseessä olevalla kolmella segmentillä oli tapahtunut alihinnoittelua.
- 86 Unionin yleinen tuomioistuin on katsonut valituksenalaisen tuomion 77–79 kohdassa lähinnä, ettei se voinut ottaa huomioon näitä tietoja, koska niillä ei voitu täydentää riidanalaisen asetuksen perusteluja, sillä ne oli esitetty unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyn menettelyn myöhäisessä vaiheessa.
- 87 Tältä osin on muistutettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 296 artiklassa tarkoitettujen perustelujen on oltava kyseessä olevan toimen luonteen mukaisia ja niistä on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmentävä toimen tehneen toimielimen päättely siten, että niille, joita toimi koskee, selviävät sen syyt ja että toimivaltainen tuomioistuin voi tutkia toimen laillisuuden (tuomio 9.1.2003, Petrotub ja Republica v. neuvosto, C-76/00 P, EU:C:2003:4, 81 kohta ja tuomio 10.9.2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, 75 kohta).
- 88 Saman oikeuskäytännön mukaan perusteluvellisuuden vaatimusta on arvioitava asiaan liittyvien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, joka niillä, joille toimi on osoitettu tai joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, koska tutkittaessa sitä, täyttävätkö toimen perustelut SEUT 296 artiklan vaatimukset, on otettava huomioon toimen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (tuomio 9.1.2003, Petrotub ja Republica v. neuvosto, C-76/00 P, EU:C:2003:4, 81 kohta ja tuomio 10.9.2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, 76 kohta).

- 89 Samoin silloin, kun kyseessä on asetus, riittää, kun perusteluissa osoitetaan yhtäältä kokonaistilanne, joka johti sen antamiseen, ja toisaalta ne yleiset tavoitteet, joihin sillä pyritään. Näin ollen ei voida edellyttää, että unionin toimielimet yksilöivät ne joskus hyvin lukuisat ja monitahoiset eri tosiseikat, joiden perusteella asetus on annettu, eikä varsinkaan, että ne esittävät niistä enemmän tai vähemmän täydellisen arvion (tuomio 10.9.2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, 77 kohta).
- 90 Nyt käsiteltävässä tapauksessa unionin yleinen tuomioistuin on korostanut valituksenalaisen tuomion 79 kohdassa, ettei komissio ollut riidanalaisessa asetuksessa tuonut esiin sitä, että otokseen valittujen unionin tuottajien myynnit keskittyivät rakennusalaan, vaikka kyseisen asetuksen 104 perustelukappaleesta ilmenee, että kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien yhdistys väitti nimenomaan, että tuonti Kiinasta keskittyi tähän markkinasegmenttiin, kun taas unionin tuottajat olivat enemmän edustettuina öljy- ja kaasualan sekä sähköntuotannon markkinasegmenteillä.
- 91 Komissiota ei kuitenkaan voida moittia siitä, ettei se ole riidanalaisessa asetuksessa korostanut mainittua seikkaa vastauksena kyseisen yhdistyksen esittämään väitteeseen, koska tämän tuomion 89 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan SEUT 296 artiklassa edellytetyt perustelut eivät velvoita komissiota yksilöimään tyhjentävästi niitä joskus hyvin lukuisia ja monitahoisia eri tosiseikkoja, joiden perusteella asetus, jolla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja, on annettu, eivätkä varsinkaan esittämään niistä enemmän tai vähemmän täydellistä arvioita.
- 92 Koska lisäksi alihinnoittelua koskevan analyysin osalta komission tavoitteleva päämäärä käy pääosin ilmi riidanalaisesta asetuksesta, siihen ei tarvitse sisältyä erityisiä perusteluja kustakin niistä lukuisista tosiseikoista koskevista väitteistä, joihin on vedottu tähän analyysiin nähden (ks. analogisesti tuomio 10.9.2015, Fliesen-Zentrum Deutschland, C-687/13, EU:C:2015:573, 78 kohta).
- 93 Kuten julkisasiamies on myös lähinnä todennut ratkaisuehdotuksensa 85 kohdassa, komission istunnon jälkeen toimittamiin tietoihin sisältyy yksityiskohtia ja lisätietoja, jotka koskevat riidanalaiseen asetukseen jo sisältyviä perusteluja, joiden osalta on lisäksi kiistatonta, että ne muodostavat riittävät perustelut ja joiden perusteella komissio on päättänyt, että tuotevalvontakoodimenetelmään perustuva analyysi oli osoittanut, että nyt käsiteltävässä tapauksessa samankaltaisen tuotteen tasolla esiintyi alihinnoittelua.
- 94 Erityisesti riidanalaisen asetuksen 108 perustelukappaleessa komissio selitti seuraavalla tavalla, miksi tuotevalvontakoodimenetelmässä tuotteiden vertailussa ja siis erityisesti alihinnoittelua koskevassa analyysissä voitiin ottaa huomioon kysymyksessä olevan tuotteen markkinoiden segmentoituminen:
- ”Markkinasegmenttien osalta komissio huomautti, että tuotelajien väliset suhteelliset erot näkyvät tuotevalvonta[koodissa], jolla varmistetaan, että ainoastaan vertailukelpoisia tuotteita verrataan keskenään. Segmenttien keskeiset ominaispiirteet erotetaan toisistaan tuotevalvontakoodilla: seosteräs ja runsasseosteräs (voimalaitossegmentti), seostamaton teräs (rakentaminen) ja putkijohtojen, vaippa-, pumppaus- ja porausputkien erityistuoteluokat (öljy- ja kaasualan segmentti).”
- 95 Koska olennainen osa komission päättelystä, joka koski alihinnoittelua koskevaa analyysia ja erityisesti kysymyksessä olevan tuotteen markkinasegmenttien huomioon ottamista, ilmeni jo riidanalaisen asetuksen perusteluista, mikään ei estänyt sitä, että nyt käsiteltävässä tapauksessa

unionin yleinen tuomioistuin pyytää komissiolta selvennyksiä saadakseen lisäselvityksiä, joita tämä tuomioistuin piti tarpeellisina tämän analyysin ymmärtämiseksi täysin Hubein sitä vastaan esittämän arvostelun valossa.

- 96 Tästä seuraa, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, ettei se voinut ottaa huomioon tämän tuomion 85 kohdassa mainittuja tuotevalvontakoodimenetelmän soveltamisesta saatuja tietoja, vaikka kyseinen tuomioistuin oli itse pyytänyt komissiota toimittamaan ne istunnon jälkeen. Koska nämä tiedot kuuluvat näin ollen asiakirja-aineistoon, ne on otettava huomioon ensimmäistä ja toista valitusperustetta arvioitaessa.
- 97 Kolmas valitusperuste on tämän vuoksi hyväksyttävä.

– *Ensimmäinen ja toinen valitusperuste*

- 98 Ensimmäisen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa komissio moittii unionin yleistä tuomioistuinta lähinnä siitä, että se on vaatinut alihinnoittelua koskevaa analyysiä jokaiselta kysymyksessä olevan tuotteen markkinasegmentiltä vastoin perusasetuksen 3 artiklan 3 kohtaa, jossa säädetään tällaisesta analyysistä vain samankaltaisen tuotteen tasolla. Tämän valitusperusteen toisessa osassa komissio moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on perustanut vaatimuksen alihinnoittelua koskevasta analyysistä jokaista markkinasegmenttiä kohden kahteen ennakkotapaukseen eli valituselimen HP-SSST-raporttiin ja 28.10.2004 annettuun tuomioon Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto (T-35/01, EU:T:2004:317), vaikka näistä ennakkotapauksista saatuja oppeja ei voida soveltaa nyt käsiteltävässä tapauksessa. Ensimmäisen valitusperusteensa kolmannessa osassa komissio moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on katsonut, että valituksenalaisen tuomion 59, 61, 62 ja 64 kohdassa luetellut tosiseikat olivat poikkeuksellisia olosuhteita, jotka edellyttivät alihinnoittelua koskevaa analyysiä markkinasegmentittain.
- 99 Toisella valitusperusteellaan komissio riitauttaa valituksenalaisen tuomion 60 ja 67 kohdan, joissa unionin yleinen tuomioistuin on katsonut lähinnä, että tuotevalvontakoodimenetelmä ei ole asianmukainen kysymyksessä olevan tuotteen markkinoiden segmentoitumisen huomioon ottamiseksi alihinnoittelua koskevassa analyysissä.
- 100 Näitä kahta valitusperustetta on käsiteltävä yhdessä, koska ne ovat suurelta osin päällekkäisiä siltä osin kuin niissä molemmissa arvostellaan valituksenalaisen tuomion 67 kohtaa.
- 101 Tältä osin valituksenalaisen tuomion 60, 66 ja 67 kohdasta ilmenee, että unionin yleisen tuomioistuimen mukaan komissio ei huolimatta tuotevalvontakoodimenetelmän soveltamisesta ottanut huomioon kysymyksessä olevan tuotteen markkinoiden segmentoitumista muun muassa alihinnoittelua koskevassa analyysissään, vaikka kyseisen tuomion 59, 61, 62 ja 64 kohdassa luetellut käsiteltävän tapauksen erityiset tosiseikat edellyttivät tällaista analyysiä kysymyksessä olevan tuotteen kunkin markkinasegmentin tasolla ja että kyseinen toimielin ei siten perustanut analyysiansa kaikkiin tapauksen merkityksellisiin tietoihin.
- 102 Kuten tämän tuomion 35 ja 36 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, siitä laajasta harkintavallasta, joka komissiolle on polkumyynnin vastaisessa menettelyssä niiden taloudellisten ja poliittisten tilanteiden monitahoisuuden vuoksi, joita sen on tutkittava, ja joka koskee muun muassa unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon olemassaolon määrittelyä, seuraa välittömästi, että tämän toimieliimen suorittamien tosiseikkojen arviointien osalta tuomioistuinvalvonta on rajoitettava ilmeisen arviointivirheen puuttumisen tarkastamiseen.

- 103 Unionin yleinen tuomioistuin ei kuitenkaan on todennut alihinnoittelua koskevasta analyysistä, että komissio olisi tuotevalvontakoodimenetelmää soveltaessaan tehnyt tosiseikkoja koskevan ilmeisen arviointivirheen, koska se ei ottanut huomioon kysymyksessä olevan tuotteen markkinoiden segmentoitumista.
- 104 Riidanalaisen asetuksen 24 ja 108 perustelukappaleesta nimittäin ilmenee, että komissio on todennut markkinasegmenttien osalta, että tuotetyyppien väliset merkitykselliset erot näkyvät tuotevalvontakoodissa, jolla varmistetaan, että ainoastaan vertailukelpoisia tuotteita verrataan keskenään ja että segmenttien keskeiset ominaispiirteet erotetaan toisistaan tuotevalvontakoodilla.
- 105 Erityisesti on huomattava, että – kuten myös julkisasiamies on lähinnä todennut ratkaisuehdotuksensa 92 ja 93 kohdassa – kunkin tuotevalvontakoodin ensimmäisellä numerolla viitattiin siihen segmenttiin, johon kysymyksessä olevan tuotteen tyyppi kuului, ja komissio vertasi polkumyynnin kohteena olleen tuonnin hintoja ja unionin tuottajien hintoja tuotevalvontakoodikohtaisesti.
- 106 Komissio otti siten tuotevalvontakoodimenetelmää soveltamalla huomioon kysymyksessä olevan tuotteen markkinasegmentit erityisesti alihinnoittelua koskevaa analyysiä varten, eikä sitä näin ollen voida moittia siitä, että se olisi tehnyt ilmeisen arviointivirheen tämän analyysin suorittamisessa.
- 107 Tästä seuraa, kuten komissio väittää kuudennen valitusperusteensa kolmannessa osassa, että unionin yleinen tuomioistuin on tältä osin ylittänyt tuomioistuINVALVONNAN rajat, jotka velvoittavat sitä vahingon määrittämisen ja erityisesti alihinnoittelua koskevan analyysin osalta kunnioittamaan komissiolle tältä osin annettua laajaa harkintavaltaa, joka – kuten myös julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 167 kohdassa – ulottuu ainakin päätöksiin, jotka koskevat analyysimenetelmän valintaa, hankittavia tietoja ja todisteita, alihinnoittelumarginaalia määritettäessä käytettäviä laskentatapoja sekä kerättyjen tietojen tulkintaa ja arviointia.
- 108 Hubein jo unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämästä väitteestä, jonka mukaan tuotevalvontakoodimenetelmän käyttäminen on riittämätöntä, koska sen perusteella ei voida osoittaa, mikä vaikutus tietyllä segmentillä tapahtuvalla tuonnilla on unionin tuotannonalan muihin segmentteihin kuuluvien tuotteiden myyntihintoihin, on todettava, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole hyväksynyt sitä.
- 109 Sitä vastoin unionin yleinen tuomioistuin on moittinut valituksenalaisen tuomion 67 kohdassa komissiota siitä, ettei se ainakaan ollut tarkistanut, että kun otetaan huomioon nyt käsiteltävässä tapauksessa kysymyksessä olevalle tuotteelle selvä segmentoituminen, unionin tuotannonalan hintojen lasku ei johtunut segmentistä, jolla Kiinasta peräisin oleva tuonti oli vähäistä tai alihinnoittelua ei voitu pitää huomattavana.
- 110 Kuten tämän tuomion 85 kohdassa tarkoitetuista, komission vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen pyyntöön toimittamista tiedoista ilmenee, tuotevalvontakoodimenetelmän käytön perusteella voitiin todeta, että polkumyynnin kohteena ollut tuonti ja unionin tuotannonalan myymät tuotteet olivat täysin vertailukelpoisia kolmella markkinasegmentillä ja alihinnoittelua tapahtui kullakin näistä kolmesta segmentistä, joten nyt käsiteltävässä tapauksessa

ei ollut olemassa valituselimen HP-SSST-raportissa kyseessä olleen ja 28.10.2004 annettuun tuomioon Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto (T-35/01, EU:T:2004:317) johtaneen kaltaista selvää segmentoitumista.

- 111 Näin ollen on niin, että vaikka tämän tuomion 77–80 kohdassa esiin tuodut periaatteet huomioon ottaen komissio voi olla velvollinen tekemään valituksenalaisen tuomion 67 kohdassa tarkoitetun kaltaisen alihinnoittelua koskevan täydentävän analyysin, jossa vertaillaan hintoja kullakin segmentillä tuotevalvontakoodimenetelmän perusteella tehdyn arvioinnin lisäksi, eli vertaillaan niitä tuotevalvontakoodikohtaisesti, tietyissä kyseessä olevaa tuotetta koskevan selvän segmentoitumisen poikkeuksellisissa olosuhteissa, joihin liittyy merkittäviä hintavaihteluja markkinasegmenttien välillä, vaikka tälle toimielimelle onkin annettava laaja harkintavalta määrittää täsmällinen menetelmä alihinnoittelun analysoimiseksi, tällaista täydentävää analyysiä ei missään tapauksessa vaadittu nyt käsiteltävänä olevassa tapauksessa, kun otetaan huomioon komission unionin yleisen tuomioistuimen nimenomaisesta pyynnöstä sille siinä pidetyn istunnon jälkeen toimittamat tiedot.
- 112 Voidaan lisätä, että erityisesti kolmen markkinasegmentin välisten huomattavien hintaerojen osalta riidanalaisen asetuksen 24 ja 108 perustelukappaleesta ilmenee, että ne liittyivät tässä tapauksessa ennen kaikkea sähköntuotantoalaan kuuluvien tuotteiden osalta runsasseosteräksen käyttämiseen, kun taas kahteen muuhun sektoriin kuuluvien tuotteiden valmistuksessa käytettiin seostamatonta terästä.
- 113 Lisäksi mainituista 24 ja 108 perustelukappaleesta ilmenee, kuten myös julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 105 kohdassa lähinnä, että tuotevalvontakoodimenetelmää sovellettaessa seosteräkseen ja runsasseosteräkseen liittyvät kustannus- ja hintaerot on otettu huomioon vertailuissa tuotevalvontakoodien laatimisen avulla, koska erityisesti tuotevalvontakoodissa huomioon otetun ensimmäisen ominaisuuden eli tuotetyypin avulla erotellaan toisistaan seostamaton teräs, seosteräs ja runsasseosteräs.
- 114 Koska nyt käsiteltävässä tapauksessa kysymyksessä olevan tuotteen markkinoiden eri segmenttien väliset hintaerot on jo otettu huomioon muun muassa alihinnoittelua koskevan analyysin yhteydessä tuotevalvontakoodimenetelmän mukaisesti, ne eivät näin ollen velvoittaneet komissiota suorittamaan valituksenalaisen tuomion 67 kohdassa tarkoitettua täydentävää analyysiä.
- 115 Edellä esitetystä seuraa, että ensimmäinen ja toinen valitusperuste ovat perusteltuja. Lisäksi on todettava, että kuudennen valitusperusteen kolmas osa on näin ollen myös perusteltu siltä osin kuin komissio moittii tässä osassa unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on ylittänyt sille kuuluvan tuomioistuINVALVONNAN rajat, kun se on todennut valituksenalaisen tuomion 59–66 kohdassa, että koska kyseinen toimielin ei ole suorittanut alihinnoittelua koskevaa analyysiä markkinasegmentittäin, se ei ole ottanut huomioon kaikkia merkityksellisiä tietoja, toteamatta kuitenkaan mainitun toimielimen tehneen ilmeistä arviointivirhettä.

Neljäs valitusperuste

- 116 Komissio, jota ArcelorMittal ym. tukevat, riitauttaa neljännellä valitusperusteellaan valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin on todennut kyseisen tuomion 68–76 kohdassa lähinnä, ettei komissio perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan vastaisesti ottanut huomioon alihinnoittelua ja yleisemmin polkumyynnin kohteena olevan tuonnin vaikutuksia samankaltaisten tuotteiden hintoihin unionin markkinoilla koskevassa

analyysissään otokseen valittujen unionin tuottajien valmistamien samankaltaisten tuotteiden tiettyä määrää eli 17:ää tuotetypin 66 tuotetypistä, joita otokseen valitut unionin tuottajat myivät mutta joita otokseen valitut kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät vieneet, määrää, eikä se siten ole ottanut kyseisessä analyysissä huomioon tapauksen kaikkia merkityksellisiä tietoja, kuten kyseisissä säännöksissä vaaditaan.

Asianosaisten lausumat

- 117 Neljännen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa komissio moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on todennut valituksenalaisen tuomion 68–76 kohdassa, että komissio oli rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohtaa, koska se ei ollut ottanut alihinnoittelua koskevassa analyysissä huomioon 17:ää tuotetyppeä 66 tuotetypistä, joita otokseen valitut unionin tuottajat myivät mutta joita otokseen valittujen kiinalaisten vientiä harjoittavat tuottajat eivät myyneet.
- 118 Kun unionin yleinen tuomioistuin on katsonut, että kaikki unionin tuotannonalan myymät tuotetyypit on otettava huomioon alihinnoittelua koskevassa analyysissä, se on komission mukaan kuitenkin erehtynyt tämän analyysin luonteesta, koska perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdan sanamuodonkin mukaan se on tehtävä samankaltaisen tuotteen tasolla eikä kunkin tuotetypin tai tuotevalvontakoodin tasolla.
- 119 Komissio väittää, että se on osoittanut alihinnoittelun olemassaolon juuri samankaltaisen tuotteen tasolla. Se on ensinnäkin laskenut alihinnoittelumarginaalit tuotevalvontakoodien tasolla ja tämän jälkeen määrittänyt alihinnoittelun painotetun keskiarvon kaikkien tuotevalvontakoodien osalta. Vaikka tiettyjen tuotevalvontakoodien osalta ei todeta alihinnoittelua tai todetaan negatiivinen alihinnoittelu, tämä ei merkitse sitä, ettei polkumyyntitullia voitaisi ottaa käyttöön myös näiden tuotevalvontakoodien osalta. Riittää, että samankaltaisen tuotteen tasolla todetaan keskimäärin alihinnoittelu.
- 120 Neljännen valitusperusteensa toisessa osassa komissio moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan nojalla suoritettavan, polkumyynnin kohteena olevan tuonnin unionin tuotannonalan hintoihin aiheuttamien vaikutusten arviointi edellytti, että on otettava huomioon otokseen valittujen unionin tuottajien myymät 17 tuotevalvontakoodia, joita otokseen valitut kiinalaiset tuottajat eivät vie unioniin.
- 121 Komissio väittää ensinnäkin, että näiden tuotevalvontakoodien mahdollinen vaikutus unionin tuotannonalan hintoihin ei kuulu tähän analyysiin vaan tarvittaessa erilliseen syyksilukemattomuuden analyysiin, joka komission on tehtävä myöhemmässä vaiheessa mainitun asetuksen 3 artiklan 7 kohdan nojalla, jota Hubei ei kuitenkaan ole väittänyt rikotun.
- 122 Tällaiseen syyksilukemattomuuden analyysiin kuuluu valituksenalaisen tuomion 72–74 kohdassa käsitelty kysymys siitä, onko unionin tuotannonalan hinnat voineet alentua sen vuoksi, että tämä tuotannonala oli myynyt 17:ää tuotevalvontakoodia, joita kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät vie.

- 123 Toiseksi komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on viitannut valituksenalaisen tuomion 71 kohdassa virheellisesti valituselimen HP-SSST-raportin 5.180 kohtaan todetakseen, ettei minkään seikan perusteella voida katsoa, että perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyssä analyysissä voitaisiin jättää ottamatta huomioon sellaisen samankaltaisen tuotteen tietty määrä, joka ei ole alihinnoittelun kohteena.
- 124 Neljännen valitusperusteen ensimmäisestä osasta Hubei väittää väitteestä, jonka mukaan alihinnoittelu on vahvistettava samankaltaisen tuotteen tasolla, että unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 74 kohdassa perustellusti todennut, ettei komissio voi esittämättä erityisiä perusteluja sen jälkeen, kun se on vahvistanut alihinnoittelun tiettyjen tuotetyyppien osalta, ulottaa tätä toteamusta koskemaan muita tuotetyyppejä, joiden osalta ei ole osoitettu alihinnoittelua, eikä siten samankaltaista tuotetta kokonaisuudessaan.
- 125 Unionin yleinen tuomioistuin on siten ottanut huomioon huolet, jotka unionin tuomioistuin oli ilmaissut 5.4.2017 antamansa tuomion Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener v. neuvosto (C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2017:269) 60 kohdassa, eli sen, että jos unionin toimielimet voisivat vapaasti jättää polkumyynnimarginaalin laskennan ulkopuolelle tiettyjä kyseessä olevan tuotteen tyyppieä koskevat viennit unioniin, niille myönnettäisiin täten mahdollisuus vaikuttaa polkumyynnimarginaalilaskelman tulokseen jättämällä yksi tai useampi kyseisen tuotteen tyyppi tai malli ulkopuolelle.
- 126 Tällainen manipuloinnin riski olisi olemassa myös silloin, jos komissio ei olisi alihinnoittelua koskevassa analyysissään velvollinen ottamaan huomioon kaikkia otokseen valittujen unionin tuottajien myyntiä. Tämä nimittäin mahdollistaisi sen, että komissio voisi todeta alihinnoittelun vain osalla unionin tuotannonalan myynnistä ja ulottaa tämän toteamuksen koskemaan kaikkea tätä myyntiä tarvitsematta selittää, mitä vaikutuksia viimeksi mainitulla myynnillä on hintoihin.
- 127 Neljännen valitusperusteen toisesta osasta Hubei väittää, että komission väite, jonka mukaan hintoihin kohdistuvien vaikutusten arviointi ja syy-yhteyden määrittäminen ovat täysin toisistaan riippumattomia vaiheita, on tehoton, koska komissio ei ole riitauttanut valituksenalaisen tuomion 86 kohtaa, jossa unionin yleinen tuomioistuin on todennut, että alihinnoittelun määrittämisen ja syy-yhteyden toteamisen välillä on yhteys.
- 128 Siltä osin kuin perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa viitataan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksiin unionin tuotannonalaan, se sisältää joka tapauksessa syy-yhteyden ja syyksilukemattomuuden vaatimuksia, joita kehitellään tämän jälkeen kyseisen asetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdassa.
- 129 Unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään ole valituksenalaisen tuomion 71 kohdassa edellyttänyt syyksilukemattomuuden analyysiä, vaan se on perustellusti viitannut valituselimen HP-SSST-raportin 5.180 kohtaan, jossa lähinnä vahvistetaan, että kyseessä olevan tuotteen vaikutukset hintoihin on osoitettava kokonaisuudessaan sulkematta pois tuotetyyppejä, joiden osalta ei ole todettu alihinnoittelua.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 130 Aluksi on täsmennettävä unionin yleisen tuomioistuimen sen kritiikin ulottuvuutta, jonka se on esittänyt valituksenalaisen tuomion 68–74 kohdassa alihinnoittelua koskevasta analyysistä, sellaisena kuin komissio on sen tehnyt, eli lähinnä sitä, ettei kyseinen toimielin ole tässä

analyysissä perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan vastaisesti ottanut huomioon otokseen valittujen unionin tuottajien myymistä 66 tuotetypistä 17:ää tuotetyyppeä, joiden osuus kyseisten tuottajien myyntimäärästä oli 8 prosenttia.

- 131 Tältä osin on todettava ensinnäkin, että valituksenalaisen tuomion 69–71 kohdasta ilmenee, että – kuten valituselimen HP-SSST-raportissa vahvistetaan – ”minkään seikan perusteella ei voida katsoa, että perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyssä analyysissä voitaisiin olla ottamatta huomioon sellaisen samankaltaisen tuotteen tiettyä määrää, joka ei ollut alihinnoittelun kohteena”, eli tässä tapauksessa niitä unionin tuotannonalan myymää 17:ää tuotetyyppeä, joiden osalta ei ollut vastaavaa tuotua tuotetyyppeä.
- 132 Kuten myös julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 126 kohdassa, tästä seuraa, että unionin yleisen tuomioistuimen mukaan komission on polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin unionin tuotannonalan hintoihin kohdistuvien vaikutusten arvioinnissa joka tapauksessa otettava huomioon unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen myynti kokonaisuudessaan.
- 133 Unionin yleinen tuomioistuin on näin ollen katsonut nyt käsiteltävässä tapauksessa, että komissiolla oli perustaakseen analyysinsä kaikkiin merkityksellisiin tietoihin velvollisuus ottaa huomioon kaikki otokseen valittujen unionin tuottajien myymät tuotevalvontakoodit, mukaan lukien ne 17 tuotevalvontakoodia, joita otokseen valitut kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät vie.
- 134 Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 73 ja 74 kohdassa moittinut komissiota lähinnä siitä, että tämä oli perustanut alihinnoittelua koskevan analyysin ja unionin tuotannonalan hintakehityksen välillä toteamansa yhteyden virheelliseen tosiseikastoon, koska se ei ottanut huomioon kyseessä olevia 17:ää tuotevalvontakoodia, vaikkei tätä koskevan erityisen perustelun puuttuessa riidanalaisesta asetuksesta voitu sulkea pois sitä, että nämä tuotetyypit olivat ”merkittävässä määrin osallisina otokseen valittujen unionin tuottajien hintojen laskuun”.
- 135 Kuten myös julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 128 kohdassa, unionin yleinen tuomioistuin on kritisoinut komissiota lähinnä siitä, ettei tämä ollut tutkinut, missä määrin näiden 17 tuotetyypin hinnat olivat voineet myötävaikuttaa otokseen valittujen unionin tuottajien hintakehitykseen eli näiden hintojen laskuun.

– Oikeudellinen virhe, jonka unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt todetessaan, että komission oli perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyin polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin unionin tuotannonalan hintoihin aiheuttamien vaikutusten arvioinnissa otettava huomioon kaikki kyseisen tuotannonalan myymät kyseessä olevan tuotteen tyypit

- 136 Perustellakseen sitä komission kiistämää periaatteellista väitettä, jonka mukaan perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa veloitetaan komissio sen tutkiessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutuksia unionin tuotannonalan hintoihin erityisesti alihinnoittelua koskevassa analyysissä ottamaan poikkeuksetta huomioon kaikki kyseisen tuotannonalan myymät kyseessä olevan tuotteen tyypit, myös ne, joita vientiä harjoittajat tuottajat eivät vie unioniin ja jotka eivät siten määritelmällisesti ole polkumyynnin kohteina, unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 71 kohdassa viitannut valituselimen HP-SSST-raportin 5.180 kohtaan, jossa kyseinen elin on katsonut, että kyseessä olleessa tapauksessa Kiinan viranomaisten ”oli arvioitava polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin alihinnoittelun huomattavuutta suhteessa siihen sisäisen tuotannon osaan, jonka osalta alihinnoittelua ei ollut todettu”.

- 137 Tätä virkettä on tarkasteltava tässä raportissa kyseessä olevassa asiayhteydessä. Kyseinen asia koski nimittäin erityistilannetta, jossa Kiinan viranomaiset eivät olleet analysoineet eivätkä siten todenneet alihinnoittelua niiden tuotteiden osalta, jotka kuuluivat markkinasegmenttiin A, johon kansalliset myynnit keskittyivät, vaan ne tyytyivät ulottamaan tähän segmenttiin toteamukset, jotka perustuivat markkinasegmenttejä B ja C, joihin polkumyynnillä tapahtuvat tuonnit keskittyivät, koskeviin alihinnoitteluanalyysiin.
- 138 WTO:n riitojenratkaisuelimen perustama valituselin katsoi tällaisessa erityistilanteessa, että mainitut viranomaiset eivät voineet jättää alihinnoittelua koskevan analyysin ulkopuolelle ”sitä sisäisen tuotannon osaa, jonka osalta alihinnoittelua ei ollut todettu”.
- 139 Nyt käsiteltävä asia ei kuitenkaan koske tällaista erityistilannetta vaan pohjimmiltaan erilaista tilannetta.
- 140 Kuten kolmannen valitusperusteen tutkimisen yhteydessä on jo todettu, asiakirja-aineistosta ilmenee, että nyt käsiteltävässä asiassa ei ole kyse kysymyksessä olevan tuotteen markkinoiden selvää segmentoitumista koskevasta tilanteesta, jossa unionin tuotannonalan myynti keskittyy kysymyksessä olevan tuotteen muulle markkinasegmentille kuin sille, johon polkumyynnillä tapahtuva tuonti keskittyisi, vaan tilanteesta, jossa komissio on todennut, että alihinnoittelua on todella tapahtunut kaikilla kolmella kyseessä olevalla segmentillä.
- 141 Lisäksi on kiistatonta, että – kuten unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 38 kohdassa – koko Kiinasta peräisin oleva tuonti on voinut olla alihinnoittelua koskevan analyysin kohteena ja että – kuten kyseisen tuomion 68 ja 74 kohdassa on todettu – 92 prosenttia unionin tuotannonalan myyntimäärästä otettiin tässä analyysissä huomioon.
- 142 Lisäksi on niin, että vaikka komissio ei nyt käsiteltävässä asiassa ottanutkaan alihinnoittelua koskevassa analyysissä huomioon tiettyä kotimaisen tuotannon määrää eli kyseessä olevien 17 tuotevalvontakoodin määrää, syy tähän on – kuten unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 69 kohdassa – se, ettei se voinut laskea kysymyksessä olevan tuotteen näiden tyyppien osalta alihinnoittelumarginaalia, koska vastaavaa tuotua tuotetyyppiä ei ollut olemassa.
- 143 Kuten julkisasiamies on korostanut ratkaisuehdotuksensa 152 kohdassa, on näin ollen niin, että vaikka unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 70 kohdassa, että kyseessä olevaa 17:ää tuotevalvontakoodia ei ”määritelmällisesti ollut alihinnoiteltu”, ja kyseisen tuomion 71 kohdassa, että tapauksessa oli kyse tilanteesta, jossa tietty määrä kotimarkkinamyyntiä ei ollut alihinnoittelun kohteena, tällainen tosiseikkojen esittäminen ei pidä paikkaansa.
- 144 Se, että kyseisiä 17:ää tuotevalvontakoodia ei otettu huomioon alihinnoittelua koskevassa analyysissä, on vain seurausta komission valinnasta, joka kuuluu sillä tältä osin olevaan laajaan harkintavaltaan, tehdä tämä analyysi käyttämällä tuotevalvontakoodimenetelmää, jota ei myöskään sinänsä ole riitautettu, kuten unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 37 kohdassa.
- 145 Tästä seuraa, että unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 71 kohdassa virheellisesti tukeutunut valituselimen HP-SSST-raportin 5.180 kohtaan todetessaan, että on olemassa periaate, jonka mukaan komission olisi tutkiessaan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin

vaikutuksia unionin tuotannonalan hintoihin ja erityisesti alihinnoittelua koskevassa analyysissään otettava huomioon poikkeuksetta kaikki unionin tuotannonalan myymät kyseessä olevan tuotteen tyypit.

- 146 Hubei väittää kuitenkin, että tämä periaate voi perustua 5.4.2017 annetusta tuomiosta Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener v. neuvosto (C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2017:269) johtuvien päätelmien analogiseen soveltamiseen.
- 147 Tämä väite, jonka Hubei on esittänyt jo unionin yleisessä tuomioistuimessa, kuten valituksenalaisen tuomion 24 kohdasta ilmenee, mutta josta unionin yleinen tuomioistuin ei lausunut, ei voi menestyä.
- 148 Unionin tuomioistuin on nimittäin todennut 5.4.2017 antamansa tuomion Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener v. neuvosto (C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2017:269) 61 kohdassa, että kun otetaan huomioon perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan sanamuoto, päämäärä ja asiayhteys, johon se kuuluu, sitä ei voida tulkita niin, että siinä sallittaisiin jätettävän tiettyjä kyseessä olevan tuotteen tyyppejä koskevat unioniin suuntautuvat vientitapahtumat polkumyyntimarginaalilaskelman ulkopuolelle, ja että tästä säännöksestä käy päinvastoin ilmi, että unionin toimielinten on otettava huomioon kaikki nämä tapahtumat polkumyyntimarginaalia laskettaessa.
- 149 Kyseisen tuomion 60 kohdassa unionin tuomioistuin on katsonut, että muunlainen tulkinta johtaisi siihen, että kyseisille toimielimille myönnettäisiin mahdollisuus vaikuttaa polkumyyntimarginaalilaskelman tulokseen jättämällä yhden tai useampia kyseessä olevan tuotteen tyyppejä tai malleja ulkopuolelle.
- 150 On kuitenkin todettava, että mainittuun tuomioon perustuvia perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan tulkintaa koskevia päätelmiä ei voida soveltaa kyseisen asetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuun analyysiin polkumyyntillä tapahtuneen tuonnin vaikutuksesta unionin tuotannonalan hintoihin.
- 151 Kyseisen 2 artiklan 11 kohdan sanamuodosta unionin tuomioistuin nimittäin on korostanut 5.4.2017 antamansa tuomion Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener v. neuvosto (C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2017:269) 53 kohdassa, että koska kyseisessä säännöksessä säädetään nimenomaisesti, että polkumyyntimarginaalia laskettaessa ja riippumatta siitä, mitä menetelmää käytetään normaaliarvon ja hinnan vertailussa, ”kaiken viennin hinnat” on otettava huomioon, sillä unionin toimielimet eivät voi jättää tiettyihin kyseessä olevan tuotteen tyypeihin liittyviä vientitapahtumia polkumyyntimarginaalilaskelman ulkopuolelle.
- 152 Perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan sanamuoto on kuitenkin täysin erilainen, koska siinä ei todeta eikä anneta ymmärtää, että polkumyyntillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalan hintoihin koskevassa analyysissä on joka tapauksessa otettava huomioon kyseisen tuotannonalan koko myynti.
- 153 Perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan sanamuoto päinvastoin osoittaa, että näissä säännöksissä ei velvoiteta komissiota ottamaan välttämättä huomioon polkumyyntillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalan hintoihin koskevassa analyysissä kaikkia unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen myyntejä.

- 154 Kuten myös komissio väittää, tätä tukee perustavanlaatuinen ero, joka vallitsee polkumyynnin marginaalin määrittämisen ja vahingon määrittämiseksi tehdyn polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalan hintoihin koskevan analyysin välillä ja joka johtuu siitä, että tämä analyysi ei edellytä saman yrityksen myyntien vertailua, kuten määritettäessä polkumyynnin marginaalia, joka lasketaan kyseessä olevan vientiä harjoittavan tuottajan tietojen perusteella, vaan useamman yrityksen eli otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien ja otokseen sisältyvien unionin tuotannonalaan kuuluvien yritysten myyntien vertailua.
- 155 Näiden yritysten myyntien vertailu on usein vaikeampaa alihinnoittelua koskevassa analyysissä kuin polkumyynnin marginaalin määrittämisen yhteydessä, koska näiden eri yritysten myymä tuotetyyppivalikoima on yleensä vain osittain päällekkäinen.
- 156 Kuten julkisasiamies on myös todennut ratkaisuehdotuksensa 145 kohdassa, riski siitä, että tiettyjä tuotetyppejä ei voida ottaa huomioon alihinnoittelua koskevassa analyysissä näiden eri yritysten myymien tuotevalikoimien eron vuoksi, on sitä suurempi mitä yksityiskohtaisempia tuotevalvontakoodit ovat.
- 157 Vaikka tuotevalvontakoodien suuremman yksityiskohtaisuuden etuna on, että vertaillaan sellaisia tuotetyppejä, joilla on enemmän yhteisiä fyysisiä ja teknisiä ominaisuuksia, sen haittana on sitä vastoin lisätä mahdollisuutta siitä, että joidenkin kyseessä olevien yhtiöiden myymillä tietyillä tuotetyypeillä ei ole vastinetta eikä niitä siten voida vertailla eikä ottaa huomioon tässä analyysissä.
- 158 Vaikka komissiolla onkin laaja harkintavalta päättää täsmällisestä menetelmästä, jolla analysoidaan alihinnoittelua ja josta voi olla se väistämätön seuraus – kuten on tuotevalvontakoodimenetelmän tapauksessa –, että tiettyntyyppisiä tuotteita ei voida vertailla eikä niitä näin ollen oteta huomioon tässä analyysissä, komissiota rajoittaa perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa sille asetettu velvollisuus ryhtyä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin unionin tuotannonalan hintoihin kohdistuvien vaikutusten objektiiviseen tarkasteluun.
- 159 Tästä on pääteltävä, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt valituksenalaisessa tuomiossa oikeudellisen virheen todetessaan, että perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun, polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutuksia unionin tuotannonalan hintoihin koskevan analyysin ja erityisesti alihinnoittelua koskevan analyysin yhteydessä komission on kaikissa olosuhteissa otettava huomioon tämän tuotannonalan myymät tuotteet kokonaisuudessaan, mukaan lukien kyseessä olevan tuotteen tyypit, joita otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat eivät vie.

– Oikeudellinen virhe, jonka unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt todetessaan, että komission oli perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyn polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin unionin tuotannonalan hintoihin kohdistuvien vaikutusten analyysin yhteydessä tutkittava, missä määrin kysymyksessä olevan tuotteen 17 tyyppien hinnat ovat saattaneet vaikuttaa otokseen valittujen unionin tuottajien hintojen laskuun

- 160 Kuten tämän tuomion 134 kohdassa on jo todettu, unionin yleinen tuomioistuin on moittinut valituksenalaisen tuomion 73 ja 74 kohdassa komissiota lähinnä siitä, että tämä oli perustanut yhteyden, jonka se oli todennut alihinnoittelua koskevan analyysin ja unionin tuotannonalan hintakehityksen välillä, virheellisiin tosiseikkoihin, koska se ei ollut ottanut huomioon 66:sta

tuotevalvontakoodista 17:ää, vaikka tätä koskevan erityisen perustelun puuttuessa riidanalaisesta asetuksesta ei voitu sulkea pois sitä, että nämä tuotetyypit olisivat ”olleet merkittävässä määrin osallisina otokseen valittujen unionin tuottajien hintojen laskuun”.

- 161 Tältä osin on todettava, että perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa edellytetty analyysi muodostuu siitä, että tutkitaan ”polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin” vaikutusta unionin tuotannonalan hintoihin.
- 162 Tällaiseen analyysiin ei kuitenkaan kuulu valituksenalaisen tuomion 74 kohdassa tarkoitetun kaltainen tarkastelu, joka ei koske polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutuksia unionin tuotannonalan hintoihin vaan tämän tuotannonalan myymien kysymyksessä olevan tuotteen 17 tyyppin, jotka eivät määritelmällisesti kuulu tähän tuontiin, vaikutuksia kyseisiin hintoihin.
- 163 Lisäksi on niin, kuten myös julkisasiamies on lähinnä todennut ratkaisuehdotuksensa 151 kohdassa, että jos valituksenalaisen tuomion 74 kohdassa tarkoitettu tarkastelu johtaisi siihen, että todellakin todettaisiin kyseessä olevien 17 tuotevalvontakoodin ”merkittävä” vaikutus unionin tuotannonalan hintojen laskuun, tällainen päätelmä voitaisiin selittää ainoastaan kahdesta syystä.
- 164 Tällainen päätelmä voi nimittäin selittyä ensinnäkin sillä, että polkumyynnillä tapahtuvalla tuonnilla on ollut näiden 17 tuotetyypin hintoihin vielä suurempia vaikutuksia kuin ne, jotka komissio on määrittänyt muiden tuotetyyppien osalta, joiden suhteen oli todettu alihinnoittelu.
- 165 Tässä tapauksessa päätelmää, jonka mukaan samankaltaisen tuotteen hintoihin on kohdistunut vahingollisia vaikutuksia unionin markkinoille tapahtuneen tuonnin vuoksi, ei kuitenkaan voida missään tapauksessa kyseenalaistaa virheellisenä. Tällainen toteamus voi enintään osoittaa, että on aiheutunut vielä merkittävämpää alihinnoittelua, mikä vahvistaa siten vahingon olemassaolon määrittämisen.
- 166 Toiseksi siltä osin kuin mainittu päätelmä selittyy niillä muilla tekijöillä kuin tuonnilla, jotka ovat myötävaikuttaneet unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdassa tarkoitettulla tavalla, näiden muiden tekijöiden vaikutuksen tutkiminen kuuluu kyseisessä säännöksessä tarkoitettuun niin sanottuun syyksilukemattomuuden analyysiin, eikä Hubei ole vedonnut kyseisen säännöksen rikkomiseen unionin yleisen tuomioistuimen tutkimien ja hyväksymien kanneperusteiden yhteydessä, eikä tämä rikkominen näin ollen voi oikeuttaa sen kanteen hyväksymistä.
- 167 Kuten komissio toteaa kuudennen valitusperusteensa kolmannessa osassa ja kuten myös julkisasiamies on todennut lähinnä ratkaisuehdotuksensa 169–171 kohdassa, valituksenalaisen tuomion 74 kohdassa on muilta osin oikeudellinen virhe.
- 168 Unionin yleinen tuomioistuin nimittäin moitti mainitussa 74 kohdassa komissiota siitä, ettei tämä ollut tutkinut sitä vaikutusta, joka niillä 17:llä kysymyksessä olevan tuotteen tyyppillä, joiden osalta alihinnoittelua ei voitu todeta, oli voinut olla unionin tuottajien hintakehitykseen, toteamatta tältä osin komission syyksi luettavaa ilmeistä arviointivirhettä.

- 169 Näin todetessaan unionin yleinen tuomioistuin on ylittänyt rajat, jotka, kuten tämän tuomion 35–37 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, velvoittavat unionin tuomioistuimia valvomaan riidanalaisen asetuksen kaltaisen toimen laillisuutta sen laajan harkintavallan vuoksi, joka komissiolle on annettava alihinnoittelua koskevan analyysin osalta sille perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa tältä osin asetettujen velvoitteiden mukaisesti.
- 170 Edellä esitetyn perusteella on pääteltävä, että valituksenalaisen tuomion 68–76 kohtaan sisältyy oikeudellisia virheitä ja että näin ollen on hyväksyttävä neljäs valitusperuste, joka koskee perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan virheellistä tulkintaa ilman, että olisi tarpeen tutkia viidettä valitusperustetta, jossa kritisoidaan näitä samoja kohtia kyseisen asetuksen 17 artiklan väitettyyn rikkomiseen nähden ja jolla ei ole mitään lisäarvoa tähän päätelmään, vaikka se olisikin perusteltu.
- 171 Lopuksi kuudennen valitusperusteen, joka koskee oikeudellista virhettä siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin on harjoittanut liian intensiivistä tuomioistuinvalvontaa tutkiessaan komission suorittamaa alihinnoittelua koskevaa analyysiä, kolmas osa on perusteltu tämän tuomion 167–169 kohdassa mainituin osin. Muilta osin tätä valitusperustetta ei ole tarpeen tutkia, koska se koskee valituksenalaisen tuomion kohtia, joiden osalta on jo todettu oikeudellinen virhe neljännen valitusperusteen tarkastelun yhteydessä.
- 172 Koska kaiken edellä esitetyn perusteella ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs valitusperuste sekä kuudennen valitusperusteen kolmas osa ovat perusteltuja, valituksenalainen tuomio on kumottava ilman, että on tarpeen tutkia viidettä valitusperustetta taikka kuudennen valitusperusteen ensimmäistä ja toista osaa.

Asian käsittelyn vaiheet unionin yleisessä tuomioistuimessa

- 173 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan silloin, kun unionin yleisen tuomioistuimen päätös kumotaan, unionin tuomioistuin voi itse ratkaista asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen.
- 174 Käsiteltävässä asiassa Hubein esittämästä ensimmäisestä ja toisesta kanneperusteesta on riittävää todeta, että kun otetaan huomioon erityisesti tämän tuomion 103–115 kohdassa ja 159 ja 162 kohdassa esitetyt seikat, mikään ilmeinen arviointivirhe ei ole vaikuttanut komission perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 6 kohdan mukaisesti riidanalaisessa asetuksessa tekemään analyysiin, joka koskee alihinnoittelua, polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutuksia samankaltaisten tuotteiden hintoihin unionin markkinoilla ja syy-yhteyden olemassaoloa. Nämä kanneperusteet on näin ollen hylättävä perusteettomina.
- 175 Asia ei sitä vastoin ole ratkaisukelpoinen niiden kolmannen ja neljännen kanneperusteen osalta, jotka Hubei on esittänyt kumoamiskanteensa tueksi ja joita unionin yleinen tuomioistuin ei ole tutkinut. Asia on näin ollen palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen.

Oikeudenkäyntikulut

- 176 Koska asia palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen, oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myöhemmin.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 24.9.2019 antama tuomio Hubei Xinyegang Special Tube vastaan komissio (T-500/17, ei julkaistu, EU:T:2019:691) kumotaan.**
- 2) Asia palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen.**
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.**

Allekirjoitukset